

SISTEMES D'ORDRE DE COGNOMS

L'any 1999, les Corts Generals van aprovar una llei –mal considerada feminista, puix que de feminista no en té res- per la qual s'autoritzava els pares a escollir l'ordre dels dos cognoms de llurs fills. Al seu moment, la SCGHSVN, ja va intervenir, amb escrits a la premsa i entrevistes a la ràdio i la TV, en el sentit que considerava que aquella llei era un desastre que només venia a complicar les coses i que acabaria amb el sentit que tenim dels llinatges i faria, d'ací a uns anys, molt difícil per a la gent localitzar un determinat individu, sobre tot si, a més a més, també s'autoritzava aquells fills que ho volguessin, a tornar a canviar l'ordre dels cognoms una vegada arribessin a la majoria d'edat.

Una altra cosa menys infortunada hagués estat si la llei en qüestió en lloc de consagrar legalment un veritable nyap, hagués establert l'obligació, des d'aquell moment i per a tots els ciutadans, d'avantposar sempre el cognom de la mare al del pare. D'aquesta manera ja sabríem a què atènyer-nos a partir d'aquell any 1999 en relació als cognoms de la gent i el problema seria menor.

Ara sembla que anem cap a una altra barbaritat: El Grup Socialista ha presentat una proposició no de llei al Congrés dels Diputats, per tal d'eliminar l'obligatorietat d'inscriure al Registre Civil el nom dels dos pares del nounat que hom vagi a registrar. La proposta es fa amb la bona intenció de no discriminar els fills de mares solteres o els orfes. Segons com es faci pot ésser calamitós.

Donem seguidament, tres exemples d'ordre de cognoms per tal que els nostres lectors s'adonin del que hagués passat i com ens cognominariem ara si aquella llei s'hagués promulgat en època dels nostres rebesavis.

El primer cas (els tres prenen com exemple la meua família) és el sistema tradicional espanyol, obligatori fins al 1999: el cognom patern com a primer cognom i el matern com a segon.

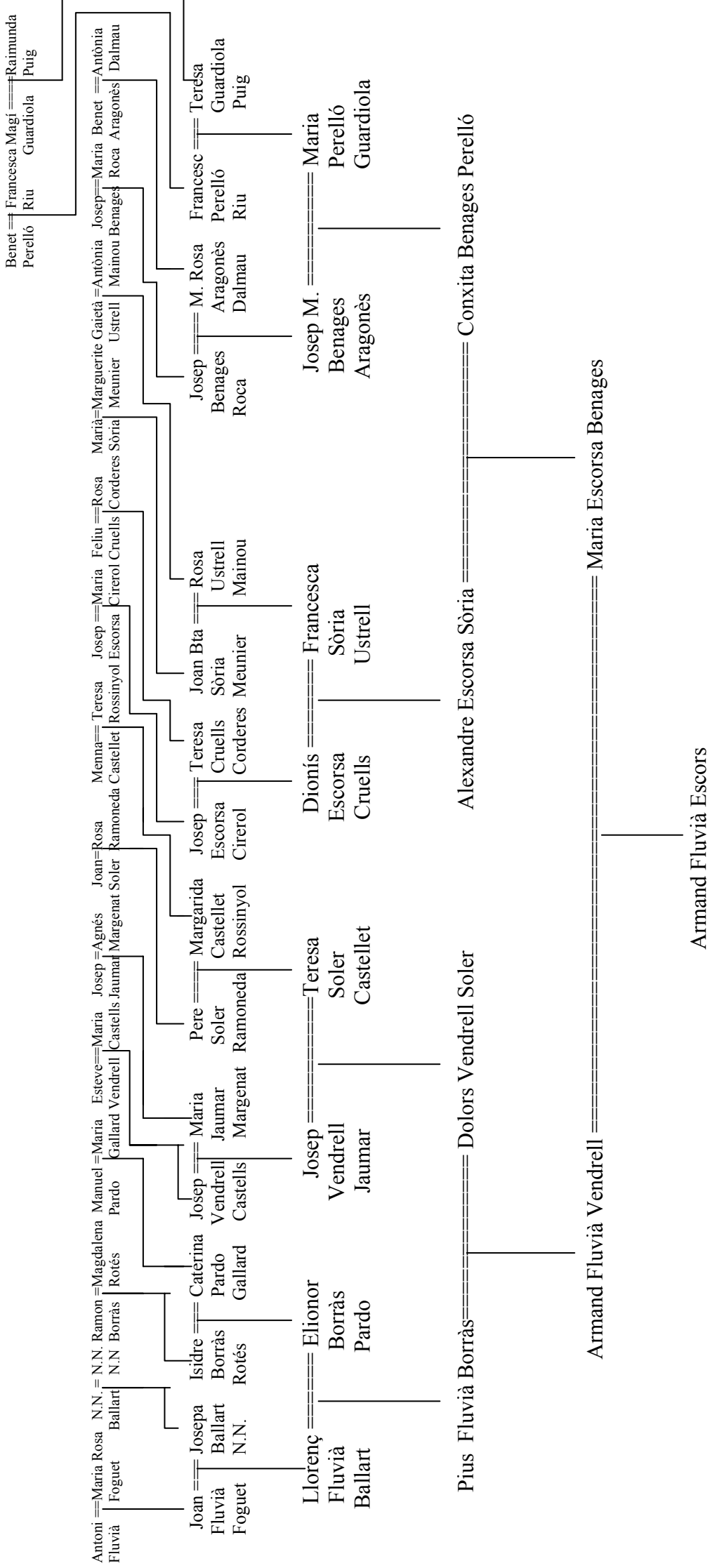
El segon cas és el portugués (aquest sí més feminista que l'espanyol i ambdós més feministes que els de la resta del món), amb el qual el primer cognom és el de la mare i el segon el del pare, però el que es transmet als fills (sempre en segon lloc) és el patern. O sigui, el que va canviant de generació en generació sempre és el primer cognom el matern).

El darrer cas és el que ara és vigent, sempre que tothom l'hagués adoptat.

En cada un dels dos darrers casos hom veurà com em diria jo segons aquells sistemes.

ORDRE DELS COGNOMS

1.- Sistema tradicional espanyol (el primer cognom és el del pare i el segon el de la mare).

3. Nou sistema espanyol (el primer cognom sempre és el de la mare i el segon, el del pare)

A partir de la generació en la qual suposem que s'ha produït per primera vegada el canvi (vegeu el n° 1)

